

doi.org/10.34765/sp.0420.a02

NARRACYJNOŚĆ TEORII JAKO IMPLIKACJA SPECYFIKI PRZEDMIOTU BADAŃ POLITOLOGICZNYCH

Streszczenie

Celem artykułu jest weryfikacja założenia, że zrozumienie przez człowieka otaczającej go rzeczywistości, w tym także polityki, opiera się na naturalnym dla niego konstruowaniu narracji teoretycznych. Autor wskazuje, że dotyczy to także poznania naukowego, które można potraktować za specyficzną formę twórczości opowiadającego umysłu. Reprezentując podejście dedukcyjno-nomologiczne, powiązane z interpretacją humanistyczną, udowadnia że specyfika przedmiotu badań politologicznych dodatkowo wzmacnia znaczenie narracji, jako narzędzia poznania. Przedstawioną w artykule argumentację opiera na prezentacji założeń epistemologicznych, operacjonalizacji narracji jako kategorii poznawczej i analitycznej, charakterystyce narracyjnej specyfiki polityki oraz wynikających stąd implikacji badawczych.

Słowa kluczowe: narracja, dyskurs, narracja polityczna, teoria polityki, badania politologiczne.

Kody JEL: Y8